

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СВЯТКУВАННЯ 12. РІЧНИЦІ СМЕРТІ ІВАНА ФРАНКА.

Едмонтон, Алта.

В неділю, 3 червня в р. влаштувано в Укр. Роб. Домі концерт-мітинг для вшанування пам'яті незбутнього українського поета - революціонера Івана Франка. Помімо того, що на дав дощ, сара була заповнена по беріги. Наша публіка навчена прихилити до Укр. Роб. Дому кожної пісні та музики, навіть найбільша хуртовина не здержала її від цього.

В годині 8.30 вечером піднеслася куртина, а на сцені вийшов образ Івана Франка, прибраний квітами та електричним світлом. В глибокій сцені сиділа в виглад півокала мажорольна оркестра, а за нею стояв мішаний хор і при аккомпаніменті оркестри задувала пісня "Вічний революціонер", слова якої написав невмирущий Франко. Описав виштов т. В. П. Ниніфорка, голова концерту в пошани значіння свята.

Дальше відбулася концертна програма, яка складалася з добрих хорів, музичних квітів мажорольної оркестри, дуетів, соль та декламаций. Не було обговорювати кожну точку з'явлення, бо це забра-ло б багато місця, але про деякі точки такі варт згадати.

Дуже добро пописали дві молоді товаришки Ольга Марусик і Софія Козакевич з своїм дуетом. Марія О. Онішук відігравала в супроводі оркестри дві сольні пісні — "Торна за волю" та "Заспіваймо пісні". Тов. І. Стоман відігравав "На суді". Тов. Викростов також відіграв дві сольні пісні — "Коваль" і "Колодники". Остання пісня дуже гарна, а до того тов. Викростов гарно співав й публіка не хотіла пустити його з сцени. Тов. О. Габух відіграв "Каменири". Т-ка М. Шевчук відігравала соль в супроводі гітари "Отворіть око".

Треба сказати, що містечка частина програми була дуже цікава. Не тільки підвищені численні точки, але й ті, яких я не наводив, випали знаменито. Загалом, всі наші концерти цікаві, тому то й публіка приходить так багато, що майже кожний раз не може вміститися у сал. Хом бері та розбудову Укр. Роб. Дому.

В половині програми виступили з промовою тов. А. Черчук і переповнів біографію І. Франка, як також намовив присутніх, щоб ознайомилися з творами нашого невмирущого генія, бо всі його твори є написані для працюючих і тільки працюючи можуть відчутти в них силу віри-писменника. З українських працюючих нас вишляди два великі поети-революціонери, а саме Т. Шевченко і Іван Франко, які поклали величезний скарб для українського працюючого народу. Це були генії, які не часто зустрічаються в історії людства.

І коли-б вони були походили з інших національностей, наприклад, англійської чи німецької, їх твори були б переложені на всі мови світа. Вони сьогодні мало-відомі іншим народам тому, що українська нація була пригноблена російським та австрійським царством і не мала змоги здобути собі місце поруч культурних народів.

Отако, менше-більше, змісту була промова тов. А. Черчука.

В другій половині програми виступили тов. Войтинши, представник К. Р.О.Д. і промовив резолюцію з домагами звільнити Бєля Буза, бунного прем'єра угорської радянської республіки, який недавно був арештований відецькою поліцією. Резолюцію прийнято одностайно й буде вона вислана до австрійського представника в Монреалі.

На закінчення хочу звернути увагу читачів, а головне тих товаришів, які годують на концертах, та одну важку справу. Виходить голова концерту з метою сказати вступне слово (так бодай присутні розуміють) і роздестать мало що не цілу годину, навіть значок, що в половині програми виступити другий товариш з рефератом, який і приготувався для того, щоб дану справу реферувати як сал.

Пару десятків співаків стояв в той час на сцені і вони чисті подеривіють. Коли-б вони знали, що не буде одностайно промова, то ніхто-б за куліси й посідали собі, але кожний думає, не буде дощай як півт хвину, а тут тобі на вступну промову візьме двадцять разів по п'ять.

По-друге, як значе пошанувати й мало що не сказав цілий реферат то товариша, якому припоручено реферувати на цю тему. Більшій референт стоїть за кулісами й мусить віджикати все те, що він цілий тиждень і придумувати щось іншого, бо-ж не буде повторити те, що говорив голова концерту в своїй одностайній "вступній" промові.

Такими без потрібними промовами концерт затягується до пізньої ночі й ті, що мешкають далеко, мусять оставити концерт перед закінченням і йти до дому, бо інакше втратять стріт-кару.

Нічого не можна робити без міри. Коли людина з'ється за багато, описав мусить відслабувати. Таке саме й в усіх інших справах. Коли представлення за довге, воно мучить публіку, коли промова за довга, публіка омучується. Навіть містечка програма концерту мусить мати свої границі, бо інакше публіка зчухається, без ріжнці, які-б цікаві точки не були. А вже вступна промова не повинна переходити, ну, скажимо, десять хвину. Думаю, що наші будучі голови концертів візьмуть це на увагу.

Степан

ПРАЩАЛЬНЕ ВІЩЕ.

Монреала, Кве.

Старанням українського відділу Комуністичної Парті Канади в Монреалі відбулося 3. червня в р. в Принц Артур сал масове віще.

Віще відав т. Т. Бойчук, завважило, що на зібрання виступити т. Я. Карвацький з прайвальною промовою, який 9. червня їде на Радиську Україну та перед своїм відходом хоче остаточно попрощатися з українськими робітниками та робітницями в Монреалі, перед якими т. Карвацький не раз виступав на масових віщах, лекціях, концертах і т. д. Я покинув до слова т. Карвацького.

Тов. Карвацький почав свою промову такими словами: Товариші й Товаришкі! Будучи це в старім краю за планування царського самодержавія та двичислен на той страшний гніт, я рішив поїхати геть в світ за очі. Лекці люди говорили, що в Америці є свобода для робітників і робітниць і тому то я вирішив поїхати в Канаду. Ви самі найкраще знаєте, яка тут свобода для працюючих і мені нема потреби цього говорити. Коли я приїхав до Канади, то тут вже були різні українські організації, як "патріотичні" так і робітничі. Я скролю переконався, що моє місце тільки в робітничих організаціях, а не деінде й без всякого вагання став членом робітничої організації, якою тоді була в Канаді соціял демократична партія. Коли вибухла світова війна і соц. дем. партія розгромлено, а описав на її місце повстали другі українські робітничі організації, як Старишнина Української Робітничо-Фармерської Дім, Робітниче Запозомого Товариство, та Комуністична Партія Канади, я як свідомий робітник, старався стати членом кожної з цих організацій та працювати в них наскільки це було в моїх силах.

Працювати в робітничих організаціях, це значить стояти на сторожі робітничих інтересів та викривати на денне світло всю ту шахрайську роботу, яку ведуть українські "патріоти" між неспівомним робітництвом і фармерством. Коли-б не наші робітничі організації, то "патріоти" багато лиха наробили-б працюючим масам, а то що вони не почали робити, так ми, свідомі робітники, при допомозі своєї стеріаемо робітників, щоб не дали себе одурити різним дурисвітам.

Пригадаймо собі роботу українських "патріотів", які збирали різні фонди, продавали бонди "на викуп України" і т. д., а зараз щойно закінчили кампанію збірки потертійших від повені в С. Галичній і Буковині. Але чи вони ці гроші вкладали в приватне місце? Ні! "Патріоти" збирали ці гроші від українських робітників і фармерів в Канаді і замість вкласити до старого краю за роздати їх між потертійших від повені, вони ці гроші вкладали в приватні місця, а потертійших від повені, вони ці гроші вкладали в приватні місця, а потертійших від повені, вони ці гроші вкладали в приватні місця.

А що зробили українські робітничі організації в цім напрямку? В протязі пару місяців збрали повені 25,000 доларів на поміч потертійших від повені й вислали свого представника в особі т. Навіліського, який ще й тепер розпрадує ці гроші між потертійшим населенням в С. Галичній і Буковині. Гроші ці ми там розпреділяли Робітничо-Селянський Комітет, але тому, що польський уряд розгромив цей комітет, тільки збрали самі "патріоти", то то роботу безпідставний нахвал на організації. Дійсно критику ми завжди радо вносимо, але твердження, які висловлено в вище згаданому дописі, треба гостро осудити як неправдиві і шкідливі.

Сьогодні, коли я виїжджаю на Радиську Україну, я горджуся тим, що стою в ряді робітничих організацій, які які критику не зрадили робітничої справи, а твердо й безпощадно ведуть свою боротьбу як проти своїх так і проти чужих ворогів. Виждав членами організації виключою членів за найменшу провинку, хоч-би це, що вони ходять до театрів. Людина, що написала це, такі дуже заде поінформована. В своему дописі вона пише так: "На мою думку, треба перше добре провирити провинку члена, а описав виключити з організації, якщо заслужив на те." Ми вже давно знаємо це і в нашій організації поступимо після конституції. Членів чи членкинь ніхто не виключає в нас за те, що вони ходять до театрів і взагалі мало звертаємо на те уваги.

Я є член Л.К.М. вже чотири роки і за той час наша організація виключила кільканих членів. Але не виключено їх за те, що ходили до театрів, ані навіть за не-активність, тільки через важкі причини, або коли член не піддавався комсомольській дисципліні.

Коли автор допису говорить, що робітнича молодь вихована в буржуазній системі і не може легко перейти до соціялістичної системи, ми зовсім готуємося з ним. І крам ми старіємо освідити цих молодих робітників і робітниць, а не виключоюмо їх.

В нас відбуваються лекції, читання й інша освітня праця поза нашими адміністраційними мітингами. Вже три роки видаємо нашу стіну газету. Ми крам старіємо вигнати буржуазний дурман з голів не тільки той робітничої молоді, що стоїть вже в наших рядах, але й ті, що ще подальше від нас. Це досаждать найкращим доказом неправдивості твердження автора вище-згаданого допису. І Збараженко.

Понині подіємо звіт з тримісячної кампанії на сплату дову, що тяжить на Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан. В кампанії брали участь членів й членкинь всіх наших організацій.

Тов. М. Мельничук зібрав від слідуючих жертводавців: І. Павук \$2.00; по \$1.00: М. Мельничук, Н. Лепенський, І. Дічук, М. Коленчик, К. Малодіф, А. Ліжачинський, Я. Тимочек, В. Лізук, І. Гулей, М. Гаврилюк, Р. Франків, А. Біліньський, О. Жукева, Т. Коваль, М. Гнатюк, І. Бунько, Т. Салавчик; по 50 ц.: І. Береска, Г. Ніколич, Ю. Манчук, Ю. Давидюк, І. Саульський, С. Чабан, І. Паробук; І. Шаура 30 ц.; по 25 ц.: М. Ласюк, І. Дутчан, П. Михайлів, П. Гойдало, М. Губинський, Д. Юрчик, Г. Кучер, Н. Чус, Ю. Моноастирський, П. Вівар, Н. Горбей, В. Кеселюк.

С. Колодруська збрала по \$2.00: І. Бачинський, І. Багай, Ю. Гладій, Н. Тимчишин, Т. Боднарчук; М. Боднарчук \$3.00; по \$1.50: Л. Пролян, М. Колодруський, А. Долюкський; по \$1.00: М. Федірич, М. Мельничук, А. Стецишин, Я. Стецишин, М. Кусач, по 50 ц.: І. Колодруський, Г. Саламаха, І. Мельничук, В. Іваночко, І. Іваночко, С. Колодруська, М. Стадник, К. Боднар; по 25 ц.: Я. Байка, М. Бібик, Бєлюк, Бібик, С. Гоубо, О. Кобиланський.

Поодинокі товариші й товаришкі жертвували, як слідує: по \$3.00: Н. Кіпач, І. Чихніта; по \$5.00: П. Кулинич, О. Кулинич, Н. Мирон; по \$2.00: П. Кіпач, О. Чихніта, С. Тхір; по \$1.00: Я. Курши, О. Саука, С. Михайловський, М. Чабан, Н. Олірник, В. Гарасим, А. Ковчуняк, М. Гладій, Ф. Бойчук, І. Панчишак, П. Ковчуняк, І. Борейко, Н. Козірці, І. Робацький, Я. Кулинич, Т. Кулинич, Н. Багай, Н. Мирон, П. Смішнин, Н. Ричель, М. Блук, Т. Галабійський, М. Балук, О. Панчишак, Н. Пастух, П. Курши, І. Смерчук, П. Головчук, І. Фейні, Н. Кордон, Н. Пичель, Н. Джелон, Д. Коржак.

По 70 ц.: Б. Батліг, О. Дрінк; В. Тарновський 75 ц.; по 50 ц.: Н. Сиса, І. Кашишин, Р. Дулай, І. Колик, І. Коленчик, Ф. Чорний, П. Шкляр, М. Гродзіньський, Т. Коляба, М. Лавочка, М. Довгай, Ф. Данчук, Д. Куряльчук, Ф. Прокопюк, В. Прокопюк, В. Шелюк, Ф. Затичник, П. Мічар, Ф. Довгожура, П. Бригадир, В. Терас, Н. Багай, О. Кобиланський, Е. Кобиланський, А. Фейні, Ф. Данчук, Д. Куряльчук, М. Квасницька, І. Квасницька, М. Швец, В. Шелюк, Л. Сторожук, М. Пролян, М. Мельничук, Ф. Затичник, М. Пролян, П. Лазарчук, Л. Пролян, І. Рахальський, С. Майдан, Г. Сарнік, А. Бігайко.

По 25 ц.: М. Шульський, К. Григорій, І. Гуцька, П. Марцішини, Сторожук, Ю. Федорович, І. Вовер, П. Коцан, Ф. Черняк, В. Гнатюк, Ю. Корнісний, С. Бей, С. Гарній, А. Федорович, М. Майрада, І. Миронюк, Н. Прокопюк, І. Войцеховський, Д. Костренко, Ф. Данилюк, О. Кобиланський, С. Магон, Н. Жук, Е. Кобиланський, Н. Корнісний, С. Прокопюк, С. Крохмальний, І. Курись, В. Шелюк, Н. Зек, І. Стельмашик, І. Курши, І. Костонський, Ф. Данчук, В. Кушир, І. Клецько, С. Крохмальний, І. Войцеховський, В. Шелюк, Н. Жук, І. Стельмашек, Ф. Капустинський; Т. Коляба 40 ц.; В. Левинський 30 ц.; А. Фреда 20 ц.; О. Кобиланський 20 ц.; по 10 ц.: А. Самойлович, Н. Бойчук, П. Чапський, Т. Бойчук, Н. Хабао.

Кошторс 29. квітня.

Привітався він з нами й зазначив оповідати, що той "добродійний" нашою заклада від нього два долари за те, що привезе його до нас. "Я маю тільки один долар і той останній віддав йому", сказав він.

От, бачите, як наші "ширі привітали" опікуються над імігрантами. Людина, яка візьме останнього цента від імігранта за таку маленьку працю, мусить бути досім бездушником. Не знаю, чи навіть можна назвати її людщиною? В. Г.

В НАС ЦЬОГО НЕ БУЛО.

Торонто, Онт.

В числі 61 "У.Р.В." з 31. травня, в р. поміщено допис з Торонто п. з. "Так не повинно бути". В дійсності не є це критика нашого відділу Ліги Комуністичної Молоді, але просто безпідставний нахвал на організації. Дійсно критику ми завжди радо вносимо, але твердження, які висловлено в вище згаданому дописі, треба гостро осудити як неправдиві і шкідливі.

Автор допису не подає жадних фактів, тільки висуває твердження, наче-то наша організація виключою членів за найменшу провинку, хоч-би це, що вони ходять до театрів. Людина, що написала це, такі дуже заде поінформована. В своему дописі вона пише так: "На мою думку, треба перше добре провирити провинку члена, а описав виключити з організації, якщо заслужив на те." Ми вже давно знаємо це і в нашій організації поступимо після конституції. Членів чи членкинь ніхто не виключає в нас за те, що вони ходять до театрів і взагалі мало звертаємо на те уваги.

Я є член Л.К.М. вже чотири роки і за той час наша організація виключила кільканих членів. Але не виключено їх за те, що ходили до театрів, ані навіть за не-активність, тільки через важкі причини, або коли член не піддавався комсомольській дисципліні.

Коли автор допису говорить, що робітнича молодь вихована в буржуазній системі і не може легко перейти до соціялістичної системи, ми зовсім готуємося з ним. І крам ми старіємо освідити цих молодих робітників і робітниць, а не виключоюмо їх.

В нас відбуваються лекції, читання й інша освітня праця поза нашими адміністраційними мітингами. Вже три роки видаємо нашу стіну газету. Ми крам старіємо вигнати буржуазний дурман з голів не тільки той робітничої молоді, що стоїть вже в наших рядах, але й ті, що ще подальше від нас. Це досаждать найкращим доказом неправдивості твердження автора вище-згаданого допису. І Збараженко.

ПОЧАТОК ДОБРОГО ДІЛА.

Гемільтон, Онт.

Оцими кількома стрічками ми української організації робітників і робітниць в Гемільтоні ділямося з членами робітничих організацій радискою вісткою, а саме: відділу ТУРФДМ у Гемільтоні купив площу під будову Укр. Роб. Дому.

Це сталося в десяту річницю ТУРФДМ, а в восьму річницю існування відділу того товариства в Гемільтоні. Дня 29. березня в р. з'явив відділу ТУРФДМ скликав мітинг всіх членів ТУРФДМ, як також і членів наших братніх організацій, які вирішили одностайно купити площу під будову дому. Та не тільки вирішили купити площу, але й рівночасно зложили 1,204 доларів на ту цінь.

Площу вже куплено 50 стій шпирюк, а 105 дову, на 700 вулиці Бартона і Барнесдейла. Площа коштує 3,250 доларів.

Отже членів робітничих організацій вже дали почин доброму ділу, тепер лишається слово за рештою робітників в Гемільтоні. Щоби збудувати Укр. Роб. Дім, для цього мусить об'єднати свої сили всі українські робітники цієї місцевості.

І. Ліцак.

ЯК УКРАЇНСЬКІ ПАНКИ ОПИКУЮТЬСЯ ІМІГРАНТАМИ.

Віндзор, Ман.

Останніми роками наші українські патріоти дуже підкаються долею імігрантів. Вони навіть організували свою та товариства для опіки над імігрантами й чваняться, які то добродійну роботу вони провадять. Хто не знає тих людей, то може подумати, що вони справді працюють з самопосягою та гуманітарної справи. Але коли приглянутися ближче їхній роботі, то не тяжко добачити, що вони тільки прикриваються фразами добродійності, гуманності, а дійсна цінь в них зовсім ніша.

От в розказу вам про пригуду імігранта з одним панком, який займається тою добродійною роботою, а ви самі вже зможете поробити собі з того висновку.

Одного вечера незваний мені чоловік повідомив мою сестру, що він був на спіларській стації й бачив багато імігрантів з Галичини, а між ними мав двох т. сестри сина, який хоче кожен банити за нею, бо той самої вони знайдемо до Едмонтону.

Вона збралась наскоро й пустилася в дорогу. Мене також скортіло побачитися зі своїми земляками і я вишшов за нею. Приходимо на стацію й застаєм там одного пана, який він оповідав гуртові людей про опіку над імігрантами. "Добре, що тепер-е така організація, яка заопікується імігрантами", каже він, "а колись того не було. Бувало приїде імігрант, скинуть його на стації і йди, кудя хочеш".

Ми відійшли до того паника й моя сестра спитала його, чи можна побачитися з імігрантом на таке й таке їм. Він записав їм на картонці паперу й каже: "Зараз будете мати його тут". За кілька хвилин приводить того нещасливого, який може й останній кусок волі зложити, щоби дістатися в задуванюю агентами країну.

рошук, Ю. Федорович, І. Вовер, П. Коцан, Ф. Черняк, В. Гнатюк, Ю. Корнісний, С. Бей, С. Гарній, А. Федорович, М. Майрада, І. Миронюк, Н. Прокопюк, І. Войцеховський, Д. Костренко, Ф. Данилюк, О. Кобиланський, С. Магон, Н. Жук, Е. Кобиланський, Н. Корнісний, С. Прокопюк, С. Крохмальний, І. Курись, В. Шелюк, Н. Зек, І. Стельмашик, І. Курши, І. Костонський, Ф. Данчук, В. Кушир, І. Клецько, С. Крохмальний, І. Войцеховський, В. Шелюк, Н. Жук, І. Стельмашек, Ф. Капустинський; Т. Коляба 40 ц.; В. Левинський 30 ц.; А. Фреда 20 ц.; О. Кобиланський 20 ц.; по 10 ц.: А. Самойлович, Н. Бойчук, П. Чапський, Т. Бойчук, Н. Хабао.

В НАС ЦЬОГО НЕ БУЛО.

Торонто, Онт.

В числі 61 "У.Р.В." з 31. травня, в р. поміщено допис з Торонто п. з. "Так не повинно бути". В дійсності не є це критика нашого відділу Ліги Комуністичної Молоді, але просто безпідставний нахвал на організації. Дійсно критику ми завжди радо вносимо, але твердження, які висловлено в вище згаданому дописі, треба гостро осудити як неправдиві і шкідливі.

Автор допису не подає жадних фактів, тільки висуває твердження, наче-то наша організація виключою членів за найменшу провинку, хоч-би це, що вони ходять до театрів. Людина, що написала це, такі дуже заде поінформована. В своему дописі вона пише так: "На мою думку, треба перше добре провирити провинку члена, а описав виключити з організації, якщо заслужив на те." Ми вже давно знаємо це і в нашій організації поступимо після конституції. Членів чи членкинь ніхто не виключає в нас за те, що вони ходять до театрів і взагалі мало звертаємо на те уваги.

Я є член Л.К.М. вже чотири роки і за той час наша організація виключила кільканих членів. Але не виключено їх за те, що ходили до театрів, ані навіть за не-активність, тільки через важкі причини, або коли член не піддавався комсомольській дисципліні.

Коли автор допису говорить, що робітнича молодь вихована в буржуазній системі і не може легко перейти до соціялістичної системи, ми зовсім готуємося з ним. І крам ми старіємо освідити цих молодих робітників і робітниць, а не виключоюмо їх.

В нас відбуваються лекції, читання й інша освітня праця поза нашими адміністраційними мітингами. Вже три роки видаємо нашу стіну газету. Ми крам старіємо вигнати буржуазний дурман з голів не тільки той робітничої молоді, що стоїть вже в наших рядах, але й ті, що ще подальше від нас. Це досаждать найкращим доказом неправдивості твердження автора вище-згаданого допису. І Збараженко.

ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНАН.

Іст Килдонан, Ман.

Понині подіємо звіт з тримісячної кампанії на сплату дову, що тяжить на Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан. В кампанії брали участь членів й членкинь всіх наших організацій.

Тов. М. Мельничук зібрав від слідуючих жертводавців: І. Павук \$2.00; по \$1.00: М. Мельничук, Н. Лепенський, І. Дічук, М. Коленчик, К. Малодіф, А. Ліжачинський, Я. Тимочек, В. Лізук, І. Гулей, М. Гаврилюк, Р. Франків, А. Біліньський, О. Жукева, Т. Коваль, М. Гнатюк, І. Бунько, Т. Салавчик; по 50 ц.: І. Береска, Г. Ніколич, Ю. Манчук, Ю. Давидюк, І. Саульський, С. Чабан, І. Паробук; І. Шаура 30 ц.; по 25 ц.: М. Ласюк, І. Дутчан, П. Михайлів, П. Гойдало, М. Губинський, Д. Юрчик, Г. Кучер, Н. Чус, Ю. Моноастирський, П. Вівар, Н. Горбей, В. Кеселюк.

С. Колодруська збрала по \$2.00: І. Бачинський, І. Багай, Ю. Гладій, Н. Тимчишин, Т. Боднарчук; М. Боднарчук \$3.00; по \$1.50: Л. Пролян, М. Колодруський, А. Долюкський; по \$1.00: М. Федірич, М. Мельничук, А. Стецишин, Я. Стецишин, М. Кусач, по 50 ц.: І. Колодруський, Г. Саламаха, І. Мельничук, В. Іваночко, І. Іваночко, С. Колодруська, М. Стадник, К. Боднар; по 25 ц.: Я. Байка, М. Бібик, Бєлюк, Бібик, С. Гоубо, О. Кобиланський.

Поодинокі товариші й товаришкі жертвували, як слідує: по \$3.00: Н. Кіпач, І. Чихніта; по \$5.00: П. Кулинич, О. Кулинич, Н. Мирон; по \$2.00: П. Кіпач, О. Чихніта, С. Тхір; по \$1.00: Я. Курши, О. Саука, С. Михайловський, М. Чабан, Н. Олірник, В. Гарасим, А. Ковчуняк, М. Гладій, Ф. Бойчук, І. Панчишак, П. Ковчуняк, І. Борейко, Н. Козірці, І. Робацький, Я. Кулинич, Т. Кулинич, Н. Багай, Н. Мирон, П. Смішнин, Н. Ричель, М. Блук, Т. Галабійський, М. Балук, О. Панчишак, Н. Пастух, П. Курши, І. Смерчук, П. Головчук, І. Фейні, Н. Кордон, Н. Пичель, Н. Джелон, Д. Коржак.

По 70 ц.: Б. Батліг, О. Дрінк; В. Тарновський 75 ц.; по 50 ц.: Н. Сиса, І. Кашишин, Р. Дулай, І. Колик, І. Коленчик, Ф. Чорний, П. Шкляр, М. Гродзіньський, Т. Коляба, М. Лавочка, М. Довгай, Ф. Данчук, Д. Куряльчук, Ф. Прокопюк, В. Прокопюк, В. Шелюк, Ф. Затичник, П. Мічар, Ф. Довгожура, П. Бригадир, В. Терас, Н. Багай, О. Кобиланський, Е. Кобиланський, А. Фейні, Ф. Данчук, Д. Куряльчук, М. Квасницька, І. Квасницька, М. Швец, В. Шелюк, Л. Сторожук, М. Пролян, М. Мельничук, Ф. Затичник, М. Пролян, П. Лазарчук, Л. Пролян, І. Рахальський, С. Майдан, Г. Сарнік, А. Бігайко.

По 25 ц.: М. Шульський, К. Григорій, І. Гуцька, П. Марцішини, Сторожук, Ю. Федорович, І. Вовер, П. Коцан, Ф. Черняк, В. Гнатюк, Ю. Корнісний, С. Бей, С. Гарній, А. Федорович, М. Майрада, І. Миронюк, Н. Прокопюк, І. Войцеховський, Д. Костренко, Ф. Данилюк, О. Кобиланський, С. Магон, Н. Жук, Е. Кобиланський, Н. Корнісний, С. Прокопюк, С. Крохмальний, І. Курись, В. Шелюк, Н. Зек, І. Стельмашик, І. Курши, І. Костонський, Ф. Данчук, В. Кушир, І. Клецько, С. Крохмальний, І. Войцеховський, В. Шелюк, Н. Жук, І. Стельмашек, Ф. Капустинський; Т. Коляба 40 ц.; В. Левинський 30 ц.; А. Фреда 20 ц.; О. Кобиланський 20 ц.; по 10 ц.: А. Самойлович, Н. Бойчук, П. Чапський, Т. Бойчук, Н. Хабао.

УВАГА, ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Старанням відділу ТУРФДМ в Іст Килдонан, в неділю, 17. червня 1928 р., на площі "Морс плейс" (Morse Place) відбувається

ВЕЛИЧАВНИЙ ПІКНІК.

Робітники й робітниці! Дзьмо всі на пікнік, на свіже повітря, відпочити після тяжкої праці серед природи. На пікніку будуть смачні ї-теплі перекуски, холодні напитки, спорт і інші несподіванки. Також буде пригравати добрий музикан